

„... mit törődöl vele? Te kövess engem!” „Jézus még sok más is tett...”

Jaj, de sokszor érvényes ránk is, rám is Jézus mondata: **„... mit törődöl vele? Te kövess engem”** (azaz végezd a magad dolgát)!

Az ember egész élete folyamán állandóan jobbra-balra pillog, hasonlít, méricskél, utánoz, irigyel, ábrándozik. Valószínűleg genetikailag is így vagyunk „kódolva”, de erre szoktatnak csecsemőkortól a versengő szülők / nagyszülők („az enyém már...”), utána a versengést díjazó, a tanulmányi eredményt középpontba állító iskolarendszer, majd pedig a folyamatosan növekvő teljesítményt követelő, állandó összevetésre építő (munka)társadalom. De még a magánéletbe is beszivárog hasonlítgatás, hiszen ott a fenyegetés: ha nem vagy elég jó, akkor bizony szakítunk, elválunk, összeveszünk, lecserélünk...

Csak néha-néha érint meg az élmény: „Önmagadban, önmagadért vagy értékes! Önmagadból kell kihoznod a legjobbat, és erre képes is vagy! Bízom benned!” Ezt az isteni üzenetet közvetíti az édesanya pillantása gyermekének, a szerelmes tekintete szerelmesének, a karizmatikus tanár a tanítványainak... – és ez teszi képessé az embert a legjobb énjé kibontakoztatására (legalább ideig-óráig).

János evangélista szerint a Jézus-követéshez, az Isten rólam/rólunk alkotott álmának megvalósításához pont elég annyi, amennyit feljegyeztek róla. **Sok mást is tett**, de arról nem olvashatunk. Talán azért elég, mert úgyis a szívünk mélyébe van írva, hogy mit is kell tennünk. Nem kell ezt könyvtárnyi irodalommal bizonygatni, elég néhány ráutaló mozdulat (cselekedet) vagy mondat (tanítás), és máris visszhang támad a lelkünkben: „csak” Jézus példáját kell követnünk, „csak” jónak kell lennünk – élve, mindennap és mindhalálig.

Istenem, erősíts abban, hogy a lelkiismeretem hangjára figyeljek, ne külső elvárásokra vagy összehasonlításokra! Elégedjek meg a saját lehetőségeimmel, de abból hozzam ki a lehetséges maximumot! Amen.

Schanda Bea, Budapest